

Arrest

nr. 84 170 van 3 juli 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 22 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. KLAPWIJK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 20 april 2012 het Rijk binnen en diende op 7 mei 2012 een asielaanvraag in. Op 6 juni 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Somalisch staatsburger te zijn en te behoren tot de clan Duduble (< Hawiye). U bent geboren in Mogadishu en groeide op in de wijk Hodan. Toen de oorlog uitbrak in 2006 is uw vader gevlucht en u hebt sindsdien niets meer van hem gehoord. In 2007 ontmoette u een oude man K. in een cafetaria. Hij legde u de verschillen uit tussen de geloofsovertuigingen islam, christendom, boeddhisme. K. legde de nadruk op het protestantse geloof als het juiste geloof. U was voordien niet gelovig en u geraakte overtuigd door het protestantse geloof. Uw moeder is in 2009 door leden van Al Shabaab gedood, omdat ze werkte voor de regering. U verhuisde daarna naar Eelasha Biyaha, waar u hebt verbleven tot 2010. In 2010 brak de oorlog uit in Eelasha Biyaha en u verliet Somalië. U reisde naar Doha, Qatar. U besloot Qatar te verlaten omdat u er niet vrij uw religieuze overtuiging kon beleven. U stond in Doha, Qatar bekend als een moslim en men riskeert de dood als men zich tot een ander geloof bekeert. U bent op 20 april 2012 aangekomen op de luchthaven van Zaventem. U was in het bezit van een Somalisch paspoort (n°P00167046 afgegeven te Doha op 22.3.2012 en geldig tot 22.3.2017) met een visum (n°010651539 afgegeven te Doha op 19.4.2012 en geldig van 20.4.2012 tot 19.5.2012) (zie verslag Federale Politie BN/2131/12 dd.20.4.2012). U werd overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Merksplas waar u op 7 mei 2012 een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat u uw asielaanvraag laattijdig indiende. U verklaart op 20 april 2012 op de luchthaven van Zaventem te zijn aangekomen. U werd door de Federale Politie tegengehouden omdat u niet in het bezit was van een geldig identiteitsdocument en u een onduidelijk reismotief had (zie verslag Federale Politie Zaventem). U verklaarde voor de Federale Politie dat u voor toerisme naar België kwam; dat u twee maanden verlof had en u in België uw vakantie wilde doorbrengen. Pas op 7 mei 2012 vroeg u asiel aan. Wanneer u tijdens uw asielpprocedure erop wordt gewezen dat u wel enige tijd wachtte alvorens een asielaanvraag in te dienen, antwoordt u dat u de procedure niet kent. Deze verklaring dat u de asielpprocedure niet kende, overtuigt niet (zie gehoor CGVS, p. en vragenlijst CGVS punt 5), gezien u aangeeft dat u onderweg was naar Noorwegen waar u asiel wilde vragen (zie gehoor CGVS, p.10). Het feit dat u ongeveer twee weken gewacht hebt om asiel aan te vragen vormt op zich een belangrijke aanwijzing voor het feit dat uw ingeroepen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève in grote mate kan worden gerelativeerd.

Er blijkt uit uw verklaringen die u aflegde voor het Commissariaat-generaal dat u het niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u werkelijk afkomstig zou zijn uit Mogadishu en de Somalische nationaliteit zou bezitten.

Zo laat uw geografische kennis over Mogadishu te wensen over. U verklaart vanaf uw geboorte tot 2010 in Hodan te hebben gewoond (zie gehoor CGVS, p.4). U verklaart dat u in de wijken Taleh en Kasabalbalare hebt gewoond (zie gehoor CGVS, p.4). Wanneer u wordt gevraagd welke de andere wijken in Hodan zijn, vernoemt u Kuliyada, maar u blijkt de andere wijken in het district Hodan niet te kennen (zie informatie administratieve dossier). Op de vraag naar de buurdistricten van Hodan en andere districten in Mogadishu antwoordt u met Suuqa Bakara, Suuqa Anaha, Suuqa Holaha, die als dusdanig niet gekend zijn als district in Mogadishu. Het is weinig aannemelijk dat u buiten Madina en Eelasha Biyaha geen andere districten in Mogadishu bij naam zou kennen. U blijkt niet te weten welke districten aan de zee grenzen, noch zelfs te weten of het district Hodan aan zee is gelegen (zie gehoor CGVS, p.4). U stelt dat Mogadishu geen grote wegen heeft wegens het ontbreken van de regering en er enkel kleine wegen zijn die geen naam hebben (zie gehoor CGVS, p.4). Dit stemt niet overeen met de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er wel degelijk wegen zijn in Hodan die een naam dragen (zie informatie administratieve dossier). U beweert dat u enkel het Madina ziekenhuis kent en geen ander ziekenhuis kent in Mogadishu (zie gehoor CGVS, p.5). U verklaart dat de Coca Cola fabriek in Hodan is gelegen, maar u blijkt geen andere fabriek uit Hodan te kunnen opnoemen (zie gehoor CGVS, p.5). Ook wanneer u wordt gevraagd of er gekende gebouwen zijn in Hodan, herhaalt u de Coca Cola fabriek en de Bakarah markt, zonder enig ander bekend of belangrijk gebouw te vermelden (zie gehoor CGVS, p.5) (zie informatie administratief dossier). U maakt melding van de plaats in Hodan waar er ten tijde van Siad Barre militaire parades werden gehouden, maar u blijkt de naam van deze plaats niet te kennen (zie gehoor CGVS, p.5).

Verder dienen met betrekking tot uw socio-politieke kennis over Mogadishu volgende bedenkingen te worden gemaakt. In 2006 stelt u te zijn gevlucht uit uw wijk toen de oorlog begon tussen de regering

en de islamitische rechtbanken (zie gehoor CGVS, p.5). Wanneer u wordt gevraagd wie voor 2006 de controle had in Hodan, antwoordt u dat er kleine gevechten hier en daar waren. Wanneer u wordt gevraagd tussen wie er werd gevochten, antwoordt u dat er gevechten waren tussen gewapende individuen en dat iedereen een geweer heeft (zie gehoor CGVS, p.6). U blijkt geen enkele krijgsheer bij naam te kennen uit Mogadishu (zie gehoor CGVS, p.6), wat weinig geloofwaardig overkomt voor iemand die beweert tot enkele jaren geleden in Mogadishu te hebben gewoond. Aldus kan worden vastgesteld dat u onwetend of slechts een heel beperkte kennis hebt over uw directe leefomgeving, waardoor u niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van Mogadishu, Somalië.

Daarbij dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw verklaringen over uw clanbehoren. Zo dient te worden opgemerkt dat u in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, ingevuld door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 14.5.2012, u uw etnische afkomst of clan niet bleek te weten (zie punt 2.7). Tijdens het gehoor op het commissariaat-generaal verklaart u dat u behoort tot de Duduble (zie gehoor CGVS, p.6). Het is merkwaardig dat u dit niet vermeldde bij het invullen van de vragenlijst van het Commissariaat-generaal. U verklaart dat u de vraag niet had begrepen en dat uw Engels niet goed is (zie gehoor CGVS, p.16). Hierbij dient te worden opgemerkt dat het clanbehoren een basisgegeven is in de Somalische samenleving, waardoor het opmerkelijk is dat u niet zou hebben begrepen wat er werd bedoeld. Bovendien dient te worden opgemerkt dat uw kennis over het clansysteem uitermate beperkt is. U verklaart enkel de clans Murursade en Duduble te kennen die behoren tot de clangroep Hawiye (zie gehoor CGVS, p.6). U geeft aan dat u behoort tot de subclan Mohamed, maar de andere subclans van Duduble zijn u onbekend (zie gehoor CGVS, p. 6). U noemt de clans Jareer, Reer Hamar, Suleiman en Hawadle op die woonachtig zijn in Hodan, waarbij het merkwaardig is dat u Suleiman en Hawadle niet vernoemt als behorende tot de clangroep Hawiye (zie gehoor CGVS, p.6 en zie informatie administratieve dossier). Hierbij dient te worden gesteld dat uw verklaringen niet overtuigen, gezien de Somalische context en het belang van de kennis van het clansysteem in de Somalische samenleving (zie informatie administratieve dossier).

Gezien uw ontoereikende kennis heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten en dat u ooit in Mogadishu verbleven zou hebben. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie administratieve dossier) en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend. U heeft immers niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij een terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Het door u op de luchthaven van Zaventem neergelegde Somalische paspoort doet geen afbreuk aan bovenstaande motivering. Hierbij dient te worden opgemerkt dat dit document niet erkend wordt in België gezien er geen centrale administratie is die dit document aflevert (zie informatie administratieve dossier). Daarbij dient te worden opgemerkt dat dit document de geloofwaardigheid niet kan herstellen. Men dient in dat opzicht er nogmaals op te wijzen dat een document, om bewijskrachtig te zijn, een asielaanvraag moet ondersteunen dat ook samenhangend en geloofwaardig is en dat dit in het onderhavige geval niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Verzoekers raadsman geeft ter terechtzitting te kennen dat verzoeker niet aanwezig is ter terechtzitting omdat geen transport werd geregeld. Hij verzoekt ter terechtzitting de behandeling van het beroep uit te stellen om verzoeker de kans te geven persoonlijk te verschijnen en eventuele vragen zelf te kunnen beantwoorden.

Met toepassing van artikel 14, tweede lid PR RvV beoordeelt alleen de voorzitter of een ondervraging van de partijen, al dan niet persoonlijk ter terechtzitting verschijnend, noodzakelijk is. Te dezen is geoordeeld dat geen noodzaak voorhanden is om de verzoeker in persoon te ondervragen.

2.1. Er wordt geen uitstel toegestaan.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Verzoeker roept de schending in *“van de artikelen 62 en 48 §§ 2, 3 en 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”*.

3.3. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. Verzoeker stelt Somalië te zijn ontvlucht omdat hij er geïmigreerd werd door de Al Shabaab omwille van zijn bekeerling tot het protestantisme.

4.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker toen hij op 20 april 2012 in België arriveerde, in het bezit was van een Somalisch paspoort afgegeven te Doha op 22 maart 2012 en geldig tot 22 maart 2017, met een visum afgegeven te Doha op 19 april 2012 en geldig van 20 april 2012 tot 19 mei 2012 (zie verslag Federale Politie). De commissaris-generaal stelt dat dit document verzoekers asielrelaas niet kan adstrueren *“aangezien er geen centrale administratie is die dit documenten aflevert”* en *“een document, om bewijskrachtig te zijn, een asielaanvraag moet ondersteunen dat ook samenhangend en geloofwaardig is en dat dit in het onderhavige geval niet het geval is.”*

4.2.1. Verzoeker voert aan niet goed te begrijpen dat de commissaris-generaal stelt dat het paspoort dat hij voorlegde *“niet als niet als zodanig kan erkend worden in en door België (gezien er geen centrale administratie zou bestaan die dit document aflevert) als tegelijkertijd moet blijken dat de Belgische Ambassade in Doha (QATAR) op grond van ditzelfde paspoort aan verzoeker een Schengenvisa toekent en deze zelfs aanbrengt in het betreffende paspoort”* en meent *“Dat dan de vraag zich opdringt hoe verwerende partij in de bestreden beslissing kan stellen dat België dit stuk niet erkent als haar eigen diplomatieke dienst in Qatar het tegenoverstelde doet”*.

4.2.2. Verzoeker gaat eraan voorbij dat hij zelf verklaarde dat het paspoort waarover hij beschikt, gefabriceerd is. Verzoeker verklaarde dat hij in 2010 van Somalië naar Qatar reisde met een vals paspoort *“ik kocht het tegen geld, het kost 10 dollar op de markt”*, dat hij naderhand *“weggegooid”* heeft.

In 2012 reisde hij dan van Qatar naar België met een ander gefabriceerd paspoort dat *“Degene die me ten laste nam, maakte het voor mij”*, die zelfs zijn handtekening vervalste, en bovendien voor een visum zorgde door middel van *“valse bankuittreksels en valse werkcontract”*, waarvoor verzoeker *“meer dan 2000 euro”* betaalde (gehoorverslag CGVS, p.7-9). Verder blijkt uit algemene informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat er met de grootste omzichtigheid dient te worden omgegaan met Somalische identiteitsdocumenten nu dergelijke stukken gemakkelijk te verkrijgen zijn. Niet alleen worden ze op grote schaal gefabriceerd en verhandeld op de markt maar ook bij naar eigen zeggen officiële, Somalische instanties zijn ze gemakkelijk te verkrijgen of aan te kopen. Aldus blijkt uit het administratief dossier ontegensprekelijk dat het voorliggend paspoort vals is. Het feit dat de Belgische ambassade nagelaten heeft de geldigheid van het paspoort te onderzoeken en dit paspoort onterecht voor echt heeft aanvaard en een Schengenvisum heeft uitgereikt, doet hieraan geen afbreuk.

4.3. Verzoekers raadsman legt ter terechtzitting een originele identiteitskaart en een origineel paspoort neer waarvan de kopieën toegevoegd waren aan het verzoekschrift. Ter terechtzitting wordt vastgesteld dat eenzelfde pasfoto werd aangebracht op de identiteitskaart en het paspoort waarmee verzoeker naar België reisde. Beide stukken werden op dezelfde dag uitgereikt. Voorts blijkt dat verzoeker aan zijn raadsman bladzijde 4 van het paspoort heeft doorgefaxt (zie kopieën toegevoegd aan het verzoekschrift) terwijl het ter terechtzitting neergelegde paspoort geen bladzijde 4 bevat en enkel de pagina's 1-2-3-14-15-16-17-44-45 en 46. Ook werd ter terechtzitting vastgesteld dat het paspoortnummer op bladzijde 2 zichtbaar is gemanipuleerd, dat de datum van uitreiking niet is vermeld, het paspoort niet is ondertekend en de naam van de moeder niet overeenstemt met de naam van verzoekers moeder zoals gemeld aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het paspoort is klaarblijkelijk vervalst zodat hieraan geen bewijswaarde kan worden gehecht.

4.4. Aangezien verzoekers voorgehouden Somalische nationaliteit niet kan blijken uit de documenten waarover hij beschikte, heeft de commissaris-generaal verzoeker terecht uitvoerig ondervraagd over zijn regio van herkomst en verzoeker aldus de mogelijkheid geboden zijn nationaliteit aan te tonen. Verzoeker bleek echter niet in staat om deze vragen adequaat te beantwoorden. Zelfs indien *“verzoeker al twee jaar geleden voor zijn vertrek uit Qatar Mogadishu verlaten had”* is het niet ernstig dat verzoeker nagenoeg onbekend is met de directe, visuele leefwereld in Mogadishu waar hij volgens zijn beweringen zijn hele leven tot zijn vertrek in 2010 woonde. Verzoeker kon quasi geen (sub-)clans noemen die zijn regio en land bevolkten, terwijl de gestructureerde clancontacten het sociale en economische leven bepalen in Somalië en de kennis hiervan onmisbaar is in het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten en conflicten. De clan is zowel een sociaal bindmiddel als een element van maatschappelijke repulsie, de clanstructuren en de familiale clangeschiedenis worden reeds op zeer jonge leeftijd aan kinderen aangeleerd en doorheen het leven verder geïllustreerd. Verzoeker was evenmin bekend met wijken, districten, grote wegen en belangrijke gebouwen in zijn omgeving en wist zelfs niet of het district waarin hij zelf woonde aan de zee gelegen is (gehoorverslag CGVS, p. 5). Verder kende verzoeker geen namen van krijgsheren, en weet hij niet welke clans en milities elkaar bekampen (gehoorverslag CGVS, p. 6) terwijl dergelijke kennis om veiligheidsredenen essentieel is. Verzoeker kan dan ook bezwaarlijk worden bijgetreden waar hij meent *“dat uit het gehoorverslag -dat meer de 28 pagina's telt- moet blijken dat verzoeker wel degelijk een degelijke kennis tentoonstelt omtrent zijn geografische en socio-politieke kennis over Mogadishu”* en hij *“op de meeste vragen die hem daarover worden gesteld correcte en volledige antwoorden kan geven”*. Er kan slechts vastgesteld worden dat verzoeker onbekend is met alle fundamentele sociale, politieke, geografische en etnografische aspecten uit zijn eigen omgeving. Verzoeker maakt derhalve geenszins aannemelijk uit Somalië te komen.

4.5. Verzoeker voert aan *“Dat verwerende partij in de bestreden beslissing lijkt te suggeren dat verzoeker evengoed uit buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopie of Kenia zou kunnen komen omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken doch eveneens in vernoemde buurlanden”* en *“hiermee lijkt te willen stellen dat de Somali taal in Somalië en genoemde buurlanden op de zelfde wijze wordt (uit) gesproken”* doch *“Dat een dergelijk veronderstelling echter geen steun vindt het in het administratief dossier integendeel waar op meerdere plaatsen wordt gesteld dat het Somali zoals gesproken in Somalië met een heel andere tongval wordt gesproken als in Kenia, Djibouti, Ethiopië”*. Verzoeker meent dat *“om uit te kunnen maken of een persoon, die beweert de Somalische nationaliteit/afkomst te bezitten, de waarheid spreekt men vooral overgaat tot een “taalanalyse” om zodoende de “taalvariant” te kunnen identificeren (zie verklaringen van personeelslid MAHDJ van de*

Somalische Ambassade Brussel) Dat een dergelijke test zelfs noodzakelijk lijkt te zijn om te kunnen komen tot een aan zekerheid grenzende waarheid omtrent de echte afkomst van verzoeker” en “Dat door te concluderen dat verzoeker niet uit Somalië komt verwerende partij had moeten stellen en verzekeren dat verzoeker niet de Somalische tongval heeft (zoals gesproken in Mogadishu en omstreken), minstens daartoe een verder onderzoek had moeten laten uitvoeren alvorens de bestreden beslissing te nemen; Dat de bewering dat Somali wordt gesproken in landen Somalië Kenia, Djibouti, Ethiopië en dus verzoeker van één van deze landen afkomstig kan zijn niet afdoende is”.

4.5.1. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker zijn herkomst uit Somalië niet aantoont. Verzoekers kennis van de Somalische taal en de specifieke tongval die hij naar eigen zeggen heeft, doen geen afbreuk aan deze vaststellingen. De Raad benadrukt dat de loutere kennis van de Somalische taal immers onvoldoende is om aannemelijk te maken dat verzoeker van Somalische nationaliteit en afkomst zou zijn. De Somali-bevolkingsgroep komt immers niet enkel in Somalië voor maar ook in Djibouti, Ethiopië, Kenia en Jemen en is na de val van het Siad Barre-regime over de gehele wereld uitgeweken. Derhalve is de opsomming in de bestreden beslissing niet exhaustief en kan hier geenszins (een) ander land(en) van herkomst of verblijf of (nieuwe) nationaliteit(en) uit worden afgeleid. Daarenboven houdt het spreken van een bepaald Somalisch dialect niet noodzakelijk in dat men ook geboren is en altijd verbleven heeft in de desbetreffende regio, ook dialecten kunnen aangeleerd worden. Verzoeker is vrij aan te tonen dat dit niet het geval is, wat hij niet doet. De Raad benadrukt in dit verband dat geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties verplicht om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792), zodat de beweerde taalanalyse onder de discretionaire bevoegdheid van de commissaris-generaal valt. Dit klemt te meer nu verzoeker zelf stelt dat het CGVS hem zeer uitvoerig heeft gehoord, dat uit het gehoorverslag ondubbelzinnig kan blijken dat verzoeker niet uit Mogadishu en Somalië afkomstig is en verzoeker zelf toegeeft dat hij tot tweemaal toe een Somalisch paspoort heeft gekocht.

4.6. Hoe dan ook verzoeker gaat voorbij aan de essentie van een asielaanvraag dat een toekenning inhoudt van internationale bescherming bij gebrek aan nationale bescherming ten gevolge van een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of ten aanzien van wie ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Het is niet aan de Raad speculeren over verzoekers werkelijke verblijfplaats, noch over zijn nationaliteit(en) of verblijfsvergunning(en). Er kan enkel worden vastgesteld dat verzoeker een asielaanvraag poneert dat niet berust op geloofwaardige verklaringen, steunt op waarachtige en levensrechtelijke ervaringen en feiten en b.

4.7. Aangezien er aldus geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden herkomst uit Somalië, kunnen zijn hierop gebaseerde asielmotieven evenmin overtuigen. Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoekers beweerde bekering bezwaarlijk geloofwaardig voorkomt, verzoeker kende immers geen gebeden noch passages uit de bijbel, weet niet waarom Pasen een feestdag is en toont aldus geen bekendheid aan met het protestantisme. Voorts kan uit zijn verklaringen waarom het protestantisme hem meer aansprak dan andere religies blijken dat zijn bekering louter gestoeld is op elementen van “horen zeggen”: *Er is oude man (die niet nader bepaald is) die we in Somalië hebben ontmoet (...) Hij heeft meer nadruk gelegd op zijn geloof. Na uitleg te hebben gegeven gaf hij meer nadruk op dat geloof en daardoor geraakte ik overtuigd om dat geloof te hebben”* (gehoorverslag CGVS, p.11). Dergelijke lichtzinnige argumenten kunnen bezwaarlijk een dwingende geestelijke of religieuze nood tot bekering aantonen. Verzoekers asielaanvraag komt ook op dit punt verzonnen voor.

4.8. Bijkomend heeft de commissaris-generaal er terecht op gewezen dat uit verzoekers handelswijze, met name zijn verklaringen bij de politie van Zaventem dat hij naar België op vakantie kwam als toerist, het laattijdig indienen van een asielaanvraag en zijn aangegeven voornemen om door te reizen naar familie in Noorwegen, bezwaarlijk een dringende nood aan internationale bescherming kan blijken.

4.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet benadrukt de Raad dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. Zoals hoger geoordeeld voert verzoeker geen nuttige elementen aan waaruit enigszins kan blijken dat hij afkomstig is uit Somalië.

5.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK